

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Gud planted en Have fra Øst til Vest

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Gud planted en Have fra Øst til Vest", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole*. - 1946, 1944-1964, s. 14. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid56704.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

No. 3 . Paradiset .

Mel. af L. M . Lindeman ; Omkvædet mangler.

Gud planted en Have fra Øst til Vest,
Til Jordklimpe-Folket herneden,
Der Roserne duftede først og bedst,
Med alle Smaablomster i Eden.
Ak! hvorlænge var Adam i Paradis!

Den Have sig strakde fra Hav til Hav,
Hvor Jævnøgn og Vaar haver hjemme,
Og Floderne fire den Kvægning gav
Med Yndighed ei at forglemme.
Ak! hvorlænge var Adam i Paradis!

En Kjæde af Bjerge paa hver en Leed
Vel tjende for Mure og Volde;
Var Sommeren stundom lidt lummerheed,
Gik Vaaren til Bjergene kolde.
Ak! hvorlænge var Adam i Paradis!

De Træer at tælle, som der Man saae,
Det tør jeg slet ikke forsøge,
Paa Sletten dog fandtes ei Palmer faa,
Paa Bjergene Cedre og Bøge.
Ak! hvorlænge var Adam i Paradis!

15

Og midt i den Have stod *Livsens Træ* ,
Paa det var Guds Mildhed at kiende,
Han vil ei, at Folk de skal døe som Fæ,
Men leve med Ham uden Ende.
Ak! hvorlænge var Adam i Paradis!

Men *Kundskabens Træ* paa Godt og Ondt,
Desværre, faldt deiligst i Øie;
Et lysteligt Syn, det er tit usundt,
Det Lækkreste haardt at fordøie.
Ak! hvorlænge var Adam i Paradis!

De Fugle at nævne, som Nat og Dag
For Jorddrotten sang under Himlen,
Det mægter slet Ingen, men Lærke-Slag
Sig hæved dog høit over Vrimlen.
Ak! hvorlænge var Adam i Paradis!

Da tænker jeg, Lærken var rød og gul,
Saa deilig som Phønix at sige,
End graa synger kiønt dog den lille Fugl,
Naar Soel monne dale og stige.
Ak! hvorlænge var Adam i Paradis!

Hvert Dyr at opregne, sig skikked bedst
For ham, der dem alle gav Navne,
Saalidt dog som Løven, den raske Hest
I Eden har været at savne.
Ak! hvorlænge var Adam i Paradis!

Paa Brinkerne mylred de hvide Faar,

I Engen gik Køerne røde,
I Skoven sprang Hjorte og brune Raa'r,
Paa Marken holdt Dands de og Møde.
Ak! hvorlænge var Adam i Paradis!

16

Der groed ei Havre, ei Byg og Rug,
End sige da Klinte og Heire,
Men høit over Kornet, som vi har nu,
Som Rør groed Hveden hin feire.
Ak! hvorlænge var Adam i Paradis!

Hvor Eden var deilig, slet Ingen veed,
De Lærde har Kiv om dens Leie,
For nu er paa Alting vendt op og ned,
I Midten gaae Hvalernes Veie.
Ak! hvorlænge var Adam i Paradis!

I Palmernes Hjem kun, som her tillands,
Er Levninger fine tilskue,
I Skyen kun Glimt af den første Glands,
Naar Tordneren spænder sin Bue.
Ak! hvorlænge var Adam i Paradis!

Det kommer deraf, at den Jordklimp fin,
Gud livede op med sin Aande,
Har Levninger nu kun af Lykken sin,
Nedsunket i Vee og i Vaande.
Ak! hvorlænge var Adam i Paradis!

For Sølv fik vi Staalet og Bly for Guld,
Det Ene maa ligne det Andet,
Saa speiler sig Lykken for Mand af Muld
I Sky som i Hav og paa Landet.
Ak! hvorlænge var Adam i Paradis!

For Synden er kommet i Verden ind,
Har meer vi af Ørk end af Eden,
Men bedst ogsaa bære kan nu vort Sind
Det Ringe og Grimme hernelen.
Ak! hvorlænge var Adam i Paradis!

17

Saa lad os i Verden om *Edens* Lyst
Ei speide fra Bjergenes Toppe,
Men elske det Billed, vi har i Bryst,
Og *Paradis* søge histoppe!
Ak! hvorlænge var *Adam* i Paradis!